

באו ושאלו אותם. אמרו, זה שאכלתם, החלק שלכם איזה קרבן היה? לא היה בידם. בדקו ומצאו שהם עובדי עבודת כוכבים ומזלות והרגו אותם. אמרו, ברוך הרחמן שהציל את עמו, שנדאי אין ברכה שרויה אלא רק בישראל, הנרע הקדוש, בני האמונה, בני האמת. ואותה השנה נמצאה ברכה בעולם בשלמות. פתחו ואמרו, (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך וגו'.

רבי חייא אמר, בזכות ישראל שגאון שגאיהם, נכנעים שונאיהם תחתיהם ויורשים נחלתם. בא וראה מה כתוב, וראה כל זכורף. וכתוב אחריו, כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך. שהקדוש ברוך הוא עוקר דגרים ממקומם ומושיב דגרים למקומם, ומשום כך, (שמות לד) וראה כל זכורף את פני האדן ה'. רבי יהודה אמר, האדון, כמו שכתוב (ישעיה י) הנה האדון ה' צבאות מסעף פארה וגו', ויצא חטר וגו'. והכל אחד, מעקר דגרים ומושיב דגרים. רבי יצחק אמר, יש אדון ויש אדון, והכל באחד תלוי.

רבי יהודה אמר, אדני - אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, הקדוש ברוך הוא נקרא, ואותו שנקרא כמו שהוא כתוב, ומיהו? רבי יוסי אמר, מראת אלהים. מראת כתוב. ומהו מראת? שלמות הפל - יו"ד ה"א וא"ו ה"א. (מראת הוא א"ו) מראת למה הוא אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד? זה נקרא ככתבו, וזה לא נקרא ככתבו, ומשום כך בזה נקרא, ועל כך מראת אלהים כתוב.

רבי יהודה אמר, לפעמים עליונים שנקראו בשם תחתונים, ולפעמים תחתונים נקראים בשם העליונים. האדן ה' - בשם עליון הוא אדני, והרי בארנו הדברים.

חולקא דלכון, מאן קורבנא הנה. לא הנה בידיהו. בדקו ואשפחו דאינון עובדי עבודת כוכבים ומזלות, וקטלו לון. אמרו, בריך רחמנא דשזיב לעמיה, דודאי לית ברכתא שריא, אלא בישראל, זרעא קדישא, בני מהימנותא, בני קשוט. וההיא שתא אשתכח ברכתא בעלמא, בשלימו. פתחו ואמרו, (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך וגו'.

רבי חייא אמר, בזכות ישראל גזירין, אתפנעו שנאיהון תחותיהון, וירתי אחסנתהון. תא חזי מה כתיב, (שמות לד) וראה כל זכורף. וכתוב בתריה, כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך. דקודשא בריך הוא עקר דגירין מאתריהו, ואתיב דגירין, לאתריהו. ובגניי כף וראה כל זכורף את פני האדון יי'. רבי יהודה אמר, האדון. כמה דכתיב, (ישעיה י) הנה האדון יי' צבאות מסעף פארה וגו', ויצא חטר וגו', וכלא חד, מעקר דגירין ואתיב דגירין. רבי יצחק אמר, אית אדון, ואית אדון, וכלא בחד תליא.

רבי יהודה אמר, אדני: אלף דל"ת נון יוד, קדשא בריך הוא אקרי, (דף קכ"ד ע"ב) וההוא דאקרי, כמה דאיהו כתיב. ומאן הוא. רבי יוסי אמר, (יתוקאל א) מראת אלהים. מראת כתיב. ומהו מראת. שלימו דכלא, יו"ד ה"א וא"ו ה"א. (נ"א מראת איהו א' כו") מראת למאי אי אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, האי אקרי ככתבו, והאי לא אקרי ככתבו, ובגניי כף אקרי בהאי, ועל כך מראת אלהים פתיב.

רבי יהודה אמר, לזמנין, עלאין אקרון בשמא דתפתאין. ולזמנא, תפתאין אקרון בשמא דעלאין. האדן יי', בשמא עלאה אדני הוא. ולפעמים תחתונים נקראים בשם העליונים. האדן ה' - בשם עליון הוא אדני, והרי בארנו הדברים.